

ECLI:NL:GHAMS:2014:920

Instantie	Gerechtshof Amsterdam
Datum uitspraak	13-03-2014
Datum publicatie	02-04-2014
Zaaknummer	13/00358
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBNHO:2013:CA0947, (Gedeeltelijke) vernietiging en zelf afgedaan
Rechtsgebieden	Belastingrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	WOZ. Proceskosten. In de uitspraak op bezwaar heeft de heffingsambtenaar de kosten van het taxatierapport vergoed, echter exclusief btw. Hiertegen heeft belanghebbende beroep ingesteld. De heffingsambtenaar vergoedt alsnog de btw. In geschil is de proceskosten in beroep. In hoger beroep oordeelt het Hof dat niet kan worden gezegd dat het instellen van het beroep uitsluitend aan belanghebbende is te wijten.
Wetsverwijzingen	Algemene wet bestuursrecht 7:15 Algemene wet bestuursrecht 7:15 Algemene wet bestuursrecht 8:75 Besluit proceskosten bestuursrecht 2
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl V-N Vandaag 2014/655 Belastingblad 2014/223 V-N 2014/35.19.7 NTFR 2014/1405 met annotatie van Mr. I.R.J. Thijssen

Uitspraak

GERECHTSHOF AMSTERDAM

kenmerk 13/00358

13 maart 2014

uitspraak van de negende enkelvoudige belastingkamer

op het hoger beroep van

[X] te [Z], belanghebbende,

gemachtigde: S. Smis - van Dijk (WOZ Consultants te Heteren),

tegen de uitspraak in de zaak met kenmerk 13/799 van de rechtbank Noord-Holland (hierna: de rechtbank) in het geding tussen

belanghebbende

en

de heffingsambtenaar van de gemeente Oostzaan,

de heffingsambtenaar.

1 Ontstaan en loop van het geding

- 1.1. De heffingsambtenaar heeft bij beschikking van 29 februari 2012 krachtens artikel 22 van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) de waarde van de onroerende zaak [A-straat 1] te [Z] voor het kalenderjaar 2012 vastgesteld op 444.000. In het geschrift is ook de aanslag onroerende-zaakbelastingen bekend gemaakt.
- 1.2. Na daartegen gemaakt bezwaar heeft de heffingsambtenaar bij uitspraak, gedagtekend 20 december 2012, de waarde verminderd tot 395.000. Daarbij is door de heffingsambtenaar een kostenvergoeding toegekend van 323,90.
- 1.3. Belanghebbende heeft tegen de hoogte van de kostenvergoeding beroep ingesteld. Hangende het beroep is de heffingsambtenaar geheel tegemoet gekomen aan belanghebbende. Belanghebbende heeft het beroep ingetrokken en tegelijkertijd de rechtbank verzocht de heffingsambtenaar te veroordelen in de proceskosten in beroep. Bij uitspraak van 23 mei 2013 heeft de rechtbank dit verzoek afgewezen.
- 1.4. Het tegen deze uitspraak ingestelde hoger beroep is bij het Hof ingekomen op 11 juni 2013. De heffingsambtenaar heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 29 januari 2014. Van het verhandelde ter zitting is een proces-verbaal opgemaakt dat met deze uitspraak wordt meegezonden.

2 Feiten

Nu de uitspraak van de rechtbank geen afzonderlijke vaststelling van de feiten bevat, stelt het Hof de feiten als volgt vast:

- 2.1. Gemachtigde heeft namens belanghebbende bezwaar gemaakt tegen de onder 1.1. genoemde beschikking. Belanghebbende heeft verzocht om een vergoeding van de in de bezwaarfase gemaakte kosten.
- 2.2. Met dagtekening 14 december 2012 heeft de heffingsambtenaar aan gemachtigde een conceptuitspraak op bezwaar gestuurd. In deze conceptuitspraak heeft de heffingsambtenaar het bezwaar gegrond verklaard en een kostenvergoeding toegekend. Voor het taxatierapport heeft de heffingsambtenaar een vergoeding van 100 toegekend, "in aansluiting op de richtlijn van de hoven voor het vaststellen van een uniforme toepassing bij het vaststellen van een uurvergoeding, gebaseerd op het arrest van de Hoge Raad van 13 juli 2012, 11/02035, LJN BX0904". In de begeleidende brief bij de conceptuitspraak schrijft de heffingsambtenaar - voor zover hier van belang - het volgende:

“In uw bezwaarschrift tegen de waardebeschikking heeft u aangegeven mogelijk gehoord te willen worden voordat er uitspraak wordt gedaan op uw bezwaar.

Indien u, na het ontvangen van deze conceptuitspraak, prijs stelt op een dergelijk overleg wil ik u verzoeken hiertoe **binnen twee weken** na datum verzending van deze brief contact op te nemen zodat een datum en tijdstip kan worden afgesproken.

()”

- 2.3. In reactie op voornoemde conceptuitspraak en begeleidende brief, heeft gemachtigde medegedeeld af te zien van een hoorzitting.
- 2.4. De heffingsambtenaar heeft vervolgens uitspraak op bezwaar gedaan conform de conceptuitspraak.
- 2.5. Belanghebbende heeft hiertegen beroep ingesteld. In beroep betoogt hij dat de heffingsambtenaar de kostenvergoeding voor het taxatierapport ten onrechte niet heeft verhoogd met 19% btw.
- 2.6. Hangende het beroep heeft de heffingsambtenaar alsnog 19 btw toegekend. Belanghebbende heeft met gebruikmaking van artikel 8:75a Algemene wet bestuursrecht (Awb) het beroep ingetrokken en tegelijkertijd de rechtbank verzocht om de heffingsambtenaar te veroordelen in de door belanghebbende gemaakte proceskosten in de beroepsfase. Dit verzoek heeft de rechtbank afgewezen.

3 Geschil in hoger beroep

- 3.1. Voor het Hof is in geschil of belanghebbende recht heeft op een vergoeding van de proceskosten in beroep voor de rechtbank.
- 3.2. Ter zitting voor het Hof heeft de heffingsambtenaar zijn stelling met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep ingetrokken. Deze stelling behoeft derhalve geen behandeling meer.

4 Beoordeling van het geschil

- 4.1.1. De rechtbank heeft omtrent dit geschilpunt als volgt overwogen (in de geciteerde overwegingen wordt de heffingsambtenaar aangeduid als verweerder, belanghebbende als eiser(es))

“2.1 De veroordeling van een partij in de kosten is geregeld in artikel 8:75 en 8:75a Awb en nader uitgewerkt in het Besluit proceskosten bestuursrecht (het Besluit). In het Besluit zijn nadere regels gesteld over de kosten waarop een veroordeling uitsluitend betrekking kan hebben en over de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

- 2.2 In geval van intrekking van het beroep omdat het bestuursorgaan geheel of gedeeltelijk aan eiser is tegemoetgekomen, kan ingevolge artikel 8:75a Awb het bestuursorgaan op verzoek van de indiener bij afzonderlijke uitspraak met toepassing van artikel 8:75 Awb in de kosten worden veroordeeld. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep.
- 2.3 De rechtbank stelt vast dat het beroep is ingetrokken omdat verweerder tegemoet is gekomen aan eiser(es) en eiser(es) tegelijk met de intrekking van het beroep heeft verzocht verweerder in de proceskosten te veroordelen.

2.4 Verweerder heeft naar aanleiding van het verzoek als verweer aangevoerd dat de kosten die eiser(es) vergoed wenst te zien niet in aanmerking komen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser(es) geen redelijke kosten heeft gemaakt met het instellen van het beroep. Eiser(es) had na ontvangst van de uitspraak op bezwaar verweerder telefonisch dan wel schriftelijk verweerder kunnen attenderen over het ten onrechte niet vergoeden van de omzetbelasting. Verweerder acht gelet op de hoge kosten van het instellen van beroep in relatie tot het geschil, te weten een bedrag van 19, -, het daarom niet redelijk dat eiser(es) beroep heeft ingesteld.

2.5 Eiser(es) stelt zich op het standpunt dat het niet aan hem/haar is om verweerder erop te wijzen dat zij geen omzetbelasting over de deskundigenvergoeding heeft vergoed.

2.6 De rechtbank oordeelt als volgt.

2.7 In de woorden "redelijkerwijs heeft moeten maken" als bedoeld in artikel 8:75 van de Awb wordt tot uitdrukking gebracht dat niet slechts de kosten (van rechtsbijstand) zelf redelijk dienen te zijn om voor vergoeding in aanmerking te komen, maar ook dat het invoeren van rechtsbijstand redelijk moet zijn geweest. Eiser(es) had ook zonder rechtsbijstand verweerder op de hoogte kunnen stellen van de omstandigheid dat hij geen vooraf trek genoot en dus de BTW aan hem/haar moest worden vergoed. Zo dit al slechts door het instellen van beroep kon worden bereikt, was het invoeren van rechtsbijstand voor behandeling van een dergelijk geringe kwestie niet redelijk. De rechtbank zal daarom het verzoek om verweerder in de proceskosten te veroordelen afwijzen."

4.1.2. Het Hof komt tot een ander oordeel dan de rechtbank en overweegt daartoe als volgt.

4.2. Wanneer een belanghebbende geheel of gedeeltelijk in het gelijk moet worden gesteld, komen als regel de door hem in beroep gemaakte kosten voor vergoeding op de voet van artikel 8:75 (of 8:75a) Awb in aanmerking. Van deze regel kan worden afgeweken indien de noodzaak tot het instellen van beroep uitsluitend voortvloeide uit de handelwijze van belanghebbende. De enkele omstandigheid dat de noodzaak tot het instellen van beroep mede voortvloeide uit de handelwijze van de belanghebbende is voor afwijking van de regel derhalve niet voldoende (vergelijk Hoge Raad 12 mei 2006, ECLI:NL:HR:2006:AX0985, BNB 2006/270).

4.3. Het Hof stelt vast dat in de conceptuitspraak op bezwaar het bedrag van de kosten-vergoeding staat genoemd en dat de vergoeding voor het taxatierapport zonder btw staat vermeld. Nadien is tussen de heffingsambtenaar en gemachtigde telefonisch contact geweest over deze conceptuitspraak. Uit de stukken van het geding leidt het Hof af dat in dat gesprek kennelijk alleen gesproken is over de vraag of een hoorzitting plaats diende te vinden. Er is niet uitdrukkelijk gevraagd, althans dat kan niet uit de stukken worden afgeleid, of belanghebbende akkoord was met de voorgestelde kostenvergoeding.

4.4. Hoewel het niet voor de hand ligt dat in een dergelijk geval direct beroep bij de rechtbank wordt ingesteld, kan niet worden gezegd dat het instellen van beroep *uitsluitend* aan belanghebbende is te wijten. Gelet daarop had de rechtbank over dienen te gaan tot het toekennen van een proceskostenvergoeding. Het hoger beroep is derhalve gegrond.

4.5.1. Gelet op het voorgaande heeft belanghebbende recht op een vergoeding van de proceskosten in beroep. Het Hof stelt deze vast met inachtneming van artikel 8:75a Awb in samenhang met het Besluit proceskosten bestuursrecht (het Besluit). Voor het onderhavige geval zijn dat de in artikel 1, onderdeel a van het Besluit vermelde kosten van door een derde beroepsmatige verleende rechtsbijstand. Ingevolge artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van het Besluit stelt het Hof het bedrag van deze kosten overeenkomstig het in de bijlage bij het Besluit opgenomen tarief op: 1 [indienen beroepschrift] x 487 x ¼ (wegingsfactor) = 121,75.

4.5.2. Hoewel het blijkens de richtlijn van de gerechtshoven gebruikelijk is om ingeval van een geschil over uitsluitend de proceskostenvergoeding een wegingsfactor van ½ toe te passen (Stc. 18

december 2012, nr. 26039), wijkt het Hof in de onderhavige zaak van deze richtlijn af. In het onderhavige geschil was immers slechts sprake van een abuis van de zijde van de gemeente dat, nadat zij daarop door het instellen van beroep was geattendeerd, door haar onmiddellijk en eigener beweging is hersteld. De zaak is daarom als zeer licht te kwalificeren.

Slotsom

De slotsom is dat het hoger beroep gegrond is en dat het verzoek van belanghebbende om hem ex artikel 8:75a een vergoeding van de proceskosten in beroep toe te kennen, dient te worden toegewezen.

5 Kosten

Het Hof acht termen aanwezig voor een kostenveroordeling op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht. Voor het onderhavige geval zijn dat de vermelde kosten van door een derde beroepsmatige verleende rechtsbijstand. Ingevolge artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van het Besluit stelt het Hof het bedrag van deze kosten overeenkomstig het in de bijlage bij het Besluit opgenomen tarief op: $1 \text{ [indienen hoger beroepschrift]} \times 487 \times \frac{1}{2} \text{ (wegingsfactor)} = 243,50$.

6 Beslissing

- vernietigt de uitspraak van de rechtbank;
- wijst het verzoek tot vergoeding van proceskosten in beroep toe;
- veroordeelt de heffingsambtenaar in de kosten van belanghebbende voor de beroepsprocedure tot een bedrag van 121,75 en de hogerberoepsprocedure van 243,50, ofwel tot een bedrag van in totaal 365,25;
- gelast de heffingsambtenaar aan belanghebbende het betaalde griffierecht ad 42 (beroep bij de rechtbank) en 118 (hoger beroep bij het Hof), ofwel in totaal 160 te vergoeden.

De uitspraak is gedaan door mr. E.F. Faase, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. B.J.E. Lodder, als griffier. De beslissing is op 13 maart 2014 in het openbaar uitgesproken.

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de verzenddatum beroep in cassatie worden ingesteld bij de Hoge Raad der Nederlanden (belastingkamer), Postbus 20303, 2500 EH Den Haag. Daarbij moet het volgende in acht worden genomen:

- 1.. bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd.
2. het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. een dagtekening;

- c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het beroep in cassatie is gericht;
- d. de gronden van het beroep in cassatie.

Voor het instellen van beroep in cassatie is griffierecht verschuldigd. Na het instellen van beroep in cassatie ontvangt de indiener een nota griffierecht van de griffier van de Hoge Raad.

In het cassatieberoepschrift kan de Hoge Raad verzocht worden om de wederpartij te veroordelen in de proceskosten.